

Olga Bończyk, Powrócisz tu

Gdy los cię rzuci gdzieś w daleki świat
Gdy zgubisz szczęście swe i poznasz życia smak
Zatęsknisz do rodzinnych stron
I wrócisz tu, wrócisz, gdzie twój dom
Powrócisz tu, gdzie nadwiślański brzeg
Powrócisz tu z za siedmiu gór i rzek
Powrócisz tu, gdzie płonie słońcem wrzos i głóg
Gdzie cienie brzoź, piach mazowieckich dróg
Powrócisz tu, gdzie wierzby pośród pól
Powrócisz tu, gdzie klucze białych chmur
Powrócisz tu, by szukać swoich dróg i gwiazd
By słuchać znów, jak wiosną śpiewa las, powrócisz tu!
Pod niebem wielkich miast swój zgubisz ślad
Osiągniesz to, co chcesz, za rok, za parę lat
Lecz gdy zdobędziesz wszystko już
Z dalekich stron kiedyś wrócisz tu
Powrócisz tu, gdzie wierzby pośród pól
Powrócisz tu, gdzie klucze białych chmur
Powrócisz tu, by szukać swoich dróg i gwiazd
By słuchać znów, jak wiosną śpiewa las
Powrócisz tu, powrócisz!